

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: V. U.
státní příslušnost Ukrajina
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty, 739 51 Vyšní Lhoty
234
zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2020 č. j. OAM-78/LE-BA02-BA04-
2020, ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo rozhodnuto, že žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.
2. Žalobce namítal, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí nedostatečně vypořádal s obsahem nových důvodů žádosti o mezinárodní ochranu. Poukázal na to, že mimo jiné uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá z toho důvodu, že na Ukrajině nemá co dělat, nemá tam kde bydlet, nic tam nemá. V napadeném rozhodnutí žalovaný neuvedl, zda nově uváděné skutečnosti zařadil mezi skutečnosti, které mohl uvádět v minulosti, příp. mezi skutečnosti, které jsou pro azylové řízení irelevantní. S těmito důvody se fakticky vůbec nijak nevypořádal. Žalovaný proto nepostupoval v souladu se zákonem, neboť nevedl o žádosti meritorní řízení a neposoudil jím uvedené důvody, a to s ohledem na to, že vyšly najevo nové zásadní skutečnosti, jež nebyly předmětem zkoumání v předchozím řízení a odůvodňovaly potřebu rozhodnutí o udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b), příp. doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Povinností žalovaného bylo tedy nejen odkázat na relativně stálou situaci na Ukrajině, nýbrž bylo třeba vypořádat se i s konkrétními důvody žádosti o mezinárodní ochranu přezkoumatelně a srozumitelně, a to v případě opakovaných žádostí alespoň v takové míře, aby bylo možné jednoznačně rozhodnout, že nově uváděné důvody nemohou plynout ze změny jeho situace, nýbrž že se jedná o důvody, které již mohl uvést v minulosti. Napadené rozhodnutí tak trpí vadou nepřezkoumatelnosti, pro kterou nemůže obstát.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a uvedl, že žalobce podal druhou žádost o mezinárodní ochranu a sdělil stejné důvody neochoty se na Ukrajinu vrátit jako v minulém řízení, a to, že nechce nastoupit výkon základní vojenské služby, nechce do armády, přeje si zůstat v České republice, na Ukrajině nikoho nemá. Shodné důvody žalobce uváděl i v prvním azylovém řízení a jím tvrzené okolnosti nebyly shledány důvodnými pro udělení azylu či doplňkové ochrany. Rozhodnutí správního orgánu potvrdil i Městský soud v Praze rozsudkem ve věci sp. zn. 13 Az 17/2018. Při posouzení opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaný vycházel z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Po vyhodnocení citovaných podkladů dospěl k závěru, že na Ukrajině nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, k žádné zásadní změně z hlediska obecné bezpečnostní či politické situace, která by samotná mohla mít vliv na posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný vyslovil názor, že při posuzování žádosti žalobce o mezinárodní ochranu se nedopustil žádné nezákonnosti.
4. Soud o žalobě rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle § 51 odst. 1 s.ř.s. ve stanovené lhůtě, ani ke dni rozhodnutí soudu, nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání nesdělil.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 s.ř.s., v platném znění, v mezích žalobních bodů, a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

6. Ze správního spisu vyplývá, že dne 11. 8. 2020 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. V rámci údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že je ukrajinské státní příslušnosti, ukrajinské národnosti, místo jeho posledního bydliště bylo město Kramatorsk. Z Ukrajiny odjel v roce 2008. Naposledy tam byl na návštěvě v roce 2010. Do České republiky naposledy přicestoval na přelomu června a července roku 2010. Je zdrav a nemá žádná zdravotní omezení ani jiné zvláštní potřeby. O mezinárodní ochranu na území České republiky již jednou žádal. K důvodům opakované žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že nemá na Ukrajině co dělat, nemá tam práci, nemá tam kde bydlet, nic tam nemá. Nemá ani ukrajinské doklady, protože všechny jsou ztracené nebo propadlé. Pokud by si vyřizoval nové doklady, bude mobilizován. Není blázen, aby šel do války. Na dotaz správního orgánu, zda uvedené skutečnosti sdělil již při podání první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, žalobce odpověděl, že si to už nepamatuje.
7. Součástí správního spisu je i dokumentace ohledně předchozí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, kterou podal 4. 9. 2017. Správní řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-727/ZA-ZA11-2017. Správní orgán rozhodnutím ze dne 26. 2. 2018, které nabylo právní moci 13. 3. 2018, mezinárodní ochranu žalobci neudělil. První žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce odůvodnil snahou legalizovat si na území České republiky pobyt a dále vyslovil obavu z povolání do armády a nasazení do bojových akcí na východě Ukrajiny, příp. trestu za případné nenastoupení do armády, a dále obecně obavu ze situace v Doněcké oblasti, odkud pochází. Rozhodnutí správního orgánu žalobce napadl žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 27. 11. 2019 č. j. 13 Az 17/2018-32 zamítl. Rozsudek nabyt právní moci 18. 12. 2019.
8. Součástí správního spisu jsou dále informace, které žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv na Ukrajině. Konkrétně vycházel z Informace OAMP MV ČR – Ukrajina: Situace v zemi – politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby, ze dne 25. 4. 2020 a z Informace Ministerstva zahraničních věcí ČR č. j. 131227-6/2019-LPTP ze dne 19. 8. 2019.
9. Ze správního spisu se dále podává, že dne 17. 9. 2020 byla žalobci dána možnost v rámci seznámení se s podklady rozhodnutí výše uvedenými, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Této možnosti žalobce nevyužil, k podkladům se nechtěl nijak vyjádřit a ani nechtěl navrhnout žádné další podklady pro rozhodnutí. Rovněž neuvedl žádné nové skutečnosti nebo informace, které by měl správní orgán vzít v potaz při posouzení jeho žádosti.
10. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřípustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřípustnou podle § 11a odst. 1.
11. Podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona, řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřípustná.
12. Z výše citovaného ust. § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu, plyne, že opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany je přípustná tehdy, pokud se opírá o novou skutečnost. Tou je přitom pouze taková skutečnost, kterou žalobce nemohl

bez své viny uvést v řízení o předchozí žádosti, tedy skutečnost, která v té době vůbec neexistovala, nebo o které žadatel objektivně bez své viny nevěděl. Tato skutečnost pak musí nasvědčovat tomu, že žadateli hrozí pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Z relevantní judikatury správních soudů se rovněž podává, že aby mohla být nová skutečnost podkladem pro řízení o mezinárodní ochraně, musí mít z hlediska udělení mezinárodní ochrany určitou relevanci. Krajský soud ve shodě s žalovaným činí závěr, že žalobce v opakované žádosti uvedl naprosto stejné motivy svého odchodu z vlasti a neochoty vrátit se na Ukrajinu, jako uváděl v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tj. obavu z povolání do armády a dále snahu o legalizaci pobytu na území České republiky. Těmito důvody se správní orgán již zabýval v rámci předchozího řízení o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu v České republice a neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Soud souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné meritorní vedení správního řízení v jeho věci a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z vlasti a jeho tvrzených obav z návratu do vlasti. Soud proto považuje námitky žalobce, že žalovaný se nedostatečně vypořádal s důvody jeho žádosti o mezinárodní ochranu, resp. míře shody těchto důvodů s důvody, které uváděl v průběhu řízení o své první žádosti o mezinárodní ochranu, za nedůvodné. Napadené rozhodnutí dle názoru soudu obsahuje zdůvodněné závěry o tom, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany a že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti. Tyto závěry nacházejí oporu ve spisu. Úvahy žalovaného jsou přezkoumatelným způsobem uvedeny v napadeném rozhodnutí. Namítanou vadou nepřezkoumatelnosti žalobou napadené rozhodnutí postiženo není. Soud uzavírá, že žalobcem uvedené skutečnosti se netýkají změny situace v zemi původu, důvodů jeho odchodu, ani jím prezentovaných problémů, které na Ukrajině měl mít, ani důvodů, pro něž by měl mít jakékoliv obavy v případě návratu do země, tím méně pak svědčících o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. V posuzované věci byly naplněny zákonné podmínky stanovené § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podaná na území České republiky byly správně shledána nepřípustnou a za daného stavu pak dle § 25 písm. i) zákona o azylu bylo řízení zastaveno.

13. Krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
14. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně žádné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.11.2020

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně